

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 59/23

V Lucemburku dne 18. dubna 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-699/21 | E. D. L. (Důvod odmítnutí na základě onemocnění)

Evropský zatýkácí rozkaz: riziko zjevného ohrožení zdraví vyžádané osoby odůvodňuje dočasné pozastavení jejího předání a ukládá vykonávajícímu orgánu povinnost vyžádat si od vystavujícího orgánu informace týkající se podmínek, za nichž má být tato osoba stíhána nebo držena

Může-li předání vystavit vážně nemocnou osobu riziku nelidského nebo ponižujícího zacházení, které nelze v přiměřené lhůtě odvrátit, vykonávající orgán nemůže zatýkácí rozkaz vykonat

Dne 9. září 2019 vydal Městský soud v Zadaru (Chorvatsko) evropský zatýkácí rozkaz proti E. D. L., který má bydliště v Itálii, za účelem trestního stíhání v Chorvatsku.

V návaznosti na psychiatrický posudek shledal odvolací soud v Miláně, který je příslušný k výkonu tohoto zatýkácího rozkazu, existenci psychotické poruchy vyžadující pokračování v užívání léků a psychotherapeutické léčbě, jakož i vysokého rizika sebevraždy v případě uvěznění. Zprvce měl za to, že by výkon evropského zatýkácího rozkazu přerušil léčbu E. D. L., což by vedlo ke zhoršení jeho celkového zdravotního stavu s mimořádně závažnými následky vedoucími až k prokázanému riziku sebevraždy. Zadrugé konstatoval, že italská ustanovení provádějící rámcové rozhodnutí o evropském zatýkáčím rozkazu nestanovují, že zdravotní důvody tohoto druhu mohou představovat důvod pro odmítnutí předání. Dotázal se tedy italského ústavního soudu na ústavnost těchto ustanovení.

Vzhledem k tomu, že se případ netýká pouze slučitelnosti uvedených ustanovení s italskou ústavou, ale také výkladu unijního práva, jež tato ustanovení provádějí, předložil italský ústavní soud věc Soudnímu dvoru. Jelikož odmítnutí předat vyžádanou osobu není v případě onemocnění chronické povahy s případným neurčitým trváním upraveno, italský ústavní soud se Soudního dvora táže, jak předejít riziku vážného ohrožení zdraví této osoby, jejíž stav se v případě předání pravděpodobně výrazně zhorší. Zejména se táže, zda si vykonávající justiční orgán musí vyžádat informace od vystavujícího justičního orgánu, aby takové riziko vyloučil, a zda musí odmítnout předání, pokud v přiměřené lhůtě neobdrží záruky nutné k vyloučení tohoto rizika.

Ve svém dnešním rozsudku **Soudní dvůr, zasedající ve velkém senátu, připomněl, že zásady vzájemné důvěry a vzájemného uznávání mají v unijním právu zásadní význam, přičemž druhá z těchto zásad je „základním kamenem“ justiční spolupráce v trestních věcech.**

Z toho vyplývá, že vykonávající justiční orgány mohou odmítnout vykonat evropský zatýkácí rozkaz pouze z důvodů vyplývajících z rámcového rozhodnutí a že odmítnutí výkonu je koncipováno jako výjimka, kterou je třeba vykládat striktně. Existuje totiž domněnka, že péče a léčba nabízené v členských státech pro léčbu zejména závažných, chronických a případně nevratných onemocnění jsou adekvátní. Existují-li však na základě objektivních skutečností oprávněné důvody domnívat se, že by předání vyžádané osoby zjevně ohrozilo její zdraví, **může vykonávající justiční orgán toto předání výjimečně dočasně pozastavit.** Posuzovací pravomoc v případě tohoto ohrožení musí vykonávající justiční orgán vykonávat tak, aby nedošlo k porušení zákazu nelidského a ponižujícího zacházení

stanoveného Listinou základních práv Evropské unie. Aby toto zacházení spadalo pod tento zákaz, musí dosáhnout určité minimální závažnosti, která převyšuje nevyhnutelnou míru strádání spojenou se zbavením osobní svobody.

Má-li tedy vykonávající justiční orgán ve světle objektivních informací, které má k dispozici, vážné a prokázané důvody se domnívat, že předání vyžádané osoby, která je vážně nemocná, by ji vystavilo reálnému riziku významného snížení očekávané délky jejího života nebo riziku rychlého, výrazného a nevyléčitelného zhoršení jejího zdravotního stavu, **je tento orgán povinen předání pozastavit**. V tomto případě k zajištění účinné spolupráce v trestních věcech, **musí požádat vystavující justiční orgán o poskytnutí jakýchkoli informací týkajících se podmínek, za kterých má být vyžádaná osoba stíhána nebo držena. Pokud lze výše uvedené riziko vyloučit díky zárukám poskytnutým vystavujícím justičním orgánem, musí být evropský zatýkací rozkaz vykonán.**

Je však možné, že za výjimečných okolností, na základě informací poskytnutých vystavujícím justičním orgánem, dospěje vykonávající justiční orgán k závěru, že v případě předání do vystavujícího členského státu bude dotčená osoba vystavena reálnému riziku nelidského a ponižujícího zacházení a že toto riziko nelze v přiměřené lhůtě odvrátit. V tomto případě **musí vykonávající justiční orgán odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu. Naproti tomu, lze-li uvedené riziko v této lhůtě odstranit, je třeba s vystavujícím justičním orgánem dohodnout nové datum předání.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění a shrnutí](#) rozsudku se zveřejňují na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

